

Tuomiolauselma

Pääasiassa kyseessä olevan kaltainen jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka mukaan perintöveroa laskettaessa tietyt veroetuja ei sovelleta kolmannen valtion sijoittautuneen pääomayhtiön osuudesta muodostuvaan jäämistöön, vaikka samoja etuja sovelletaan vastaavanlaisesta osuudesta muodostuvaan jäämistöön silloin, kun yhtiön kotipaikka on jäsenvaltiossa, kohdistuu pääasiallisesti SEUT 49 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa tarkoitettua sijoittautumisvapauden käyttämiseen, jos kyseinen osuus antaa haltijalleen selvän vaikutusvallan mainitun yhtiön päätöksiin ja sen toiminnasta määräämiseen. Näitä artikloja ei sovelleta tilanteeseen, jossa on kyse osuudesta yhtiöön, jonka kotipaikka on kolmannessa valtiossa.

(¹) EUVL C 113, 9.4.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 19.7.2012 (Korkeimman hallinto-oikeuden (Suomi) esittämä ennakkoratkaisupyynnö) — A Oy:n vireille panema asia

(Asia C-33/11) (¹)

(Kuudes direktiivi — Vapautukset — 15 artiklan 6 alakohta — Pääasiallisesti kansainvälistä lentoliikennettä vastiketta vastaan harjoittavan lentoyhtiön käyttämien ilma-alusten luovutusten vapauttaminen — Ilma-alusten luovuttaminen toimijalle, joka antaa ne tällaisen yhtiön käytettäväksi — Käsite ”kansainvälinen lentoliikenne vastiketta vastaan” — Tilauslennot)

(2012/C 295/10)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosainen

A Oy

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyynnö — Korkein hallinto-oikeus — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 15 artiklan 6 alakohdan tulkinta — Pääasiallisesti kansainvälistä lentoliikennettä vastiketta vastaan harjoittavan lentoyhtiön käyttämiin ilma-aluksiin liittyvien tiettyjen toimenpiteiden vapauttaminen arvonlisäverosta — Se, kuuluuko vapautuksen piiriin sellaisten yhtiöiden suorittamat toimenpiteet, jotka harjoittavat pääasiallisesti kansainvälistä tilauslentoliikennettä yritysten ja yksityishenkilöiden tarpeita varten — Ilma-alusten luovutus toimijalle, joka ei itse harjoita pääasiallisesti kansainvälistä lentoliikennettä vastiketta vastaan mutta joka luovuttaa ilma-aluksen edelleen käytettäväksi tällaisen toiminnan harjoittajalle

Tuomiolauselma

- 1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 14.12.1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/111/ETY, 15 artiklan 6 alakohdan käsitettä ”kansainvälinen lentoliikenne vastiketta vastaan” on tulkittava siten, että se käsittää myös kansainväliset tilauslennot yritysten ja yksityishenkilöiden tarpeita varten.
- 2) Direktiivin 77/388, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 92/111, 15 artiklan 6 alakohtaa on tulkittava siten, että siinä säädettyä vapautusta sovelletaan myös ilma-aluksen luovutukseen toimijalle, joka ei itse ole kyseisessä säännöksessä tarkoitettu ”pääasiallisesti kansainvälistä lentoliikennettä vastiketta vastaan harjoittava lentoyhtiö” vaan joka hankkii mainitun ilma-aluksen yksinomaan tällaisen yhtiön käytettäväksi.
- 3) Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mainitsemat seikat eli se, että ilma-aluksen hankkija veloittaa lisäksi ilma-aluksen käytöstä edelleen osakkaanaan olevaa yksityishenkilöä, joka käyttää ilma-alusta pääasiallisesti omaan liike- ja/tai yksityiskäyttönsä, ja se, että lentoyhtiöllä on mahdollisuus käyttää ilma-alusta myös muihin lentoihin, eivät muuta toiseen kysymykseen annettavaa vastausta.

(¹) EUVL C 89, 19.3.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 19.7.2012 (Bundesfinanzhofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyynnö) — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst v. Deutsche Bank AG

(Asia C-44/11) (¹)

(Direktiivi 2006/112/EY — 56 artiklan 1 kohdan e alakohta — 135 artiklan 1 kohdan f ja g alakohta — Vapautus, joka koskee arvopaperiomaisuuden hallinnointia (salkunhoito))

(2012/C 295/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst

Vastaaja: Deutsche Bank AG